

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-2047

21.12.2018

Голові Національного банку України

СМОЛЮ Я.В.

Шановний Якове Васильовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Луценка І. В., оголошений на засіданні Верховної Ради України 21 грудня 2018 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 8 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

2047

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

Україна, 01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

№ 10-2666

від «18» грудня 2018 р.

Голові Національного банку
України
Смолю Я.В.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

*Щодо надання копій деяких постанов Правління
Національного Банку України, прийнятих задля
здійснення банківського нагляду за діяльністю
ПАТ «Банк Фінанси та Кредит».*

Шановний Якове Васильовичу!

Статтею 7 Закону України «Про статус народного депутата України» передбачено, що народний депутат постійно підтримує зв'язки з виборцями у порядку, встановленому законом.

Народні депутати, обрані в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, здійснюють зв'язок з виборцями, які мешкають на території України, у порядку персонального представництва, визначеному депутатськими фракціями (групами) Верховної Ради України відповідно до закону.

Народний депутат, відповідно до закону, розглядає звернення виборців, а також від підприємств, установ, організацій, органів державної влади, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян та вживає заходів для реалізації їх пропозицій і законних вимог, інформує виборців про свою

депутатську діяльність під час особистих зустрічей з ними та через засоби масової інформації.

До мене, як до народного депутата України, звернулись вкладники та кредитори банку ПАТ «Банк «Фінанси та Кредит» через громадську організацію «Національне благо України» (далі- ГО «НБУ») щодо деяких проблемних та, можливо, корупційних питань, пов'язаних із здійсненням Національним Банком України банківського нагляду та проведенням подальшої процедури ліквідації ПАТ «Банк «Фінанси та Кредит».

17.09.2015 року Правління Національного Банку України (далі- Правління) прийняло постанову №612 «Про віднесення публічного акціонерного товариства «Банк «Фінанси та Кредит» до категорії неплатоспроможних».

Зазначається, що на підставі зазначеної постанови Правління Національного банку України №612 від 17.09.2015 року виконавчою дирекцією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб прийнято рішення №171 «Про запровадження тимчасової адміністрації в АТ «Банк «Фінанси та Кредит» та делегування повноважень тимчасового адміністратора банку».

Згідно із даним рішенням, в ПАТ «Банк «Фінанси та Кредит» запроваджено тимчасову адміністрацію на три місяці з 18.09.2015 року до 17.12.2015 року включно: призначено уповноважену особу Фонду гарантування вкладів фізичних осіб та делеговано всі повноваження тимчасового адміністратора Публічного акціонерного товариства «Банк «Фінанси та кредит» заступнику начальника відділу супроводження виведення неплатоспроможних банків з ринку департаменту врегулювання неплатоспроможності банків строком на 3 місяці з 18.09.2015 року по 17.12.2015 року включно.

За пропозицією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Національний банк України 17.12.2015 року прийняв постанову №898 «Про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію Публічного акціонерного товариства «Банк «Фінанси та Кредит».

Рішенням виконавчої дирекції ФГВФО №1153 від 07.07.2016 року затверджено ліквідаційну масу АТ «Банк «Фінанси та Кредит» станом на 01 травня 2016 року. З урахуванням змін на 01.01.2017 року, ліквідаційна маса склала:

- балансова вартість (без урахування резервів та переоцінки) – 45 065 424 389,51 грн;
- оціночна вартість – 9 969 169 071,42 грн.

Станом на 01.06.2018 року зобов'язання Банку перед кредиторами складають:

- позачергові вимоги Національного банку України – 7 026 707 900, 00 грн.
- вимоги 3-ї черги ФГВФО – 10 290 971 700,00 грн.
- вимоги 4-ї черги вкладників – фізичних осіб, які не є пов'язаними особами банку, у частині, що перевищує суму, виплачену ФГВФО – 5 442 929 130,00 грн.

На підставі вищевказаного, ліквідаційної маси Банку недостатньо для виконання зобов'язань перед кредиторами – фізичними особами, які не є пов'язаними особами банку, у частині, що перевищує суму, виплачену ФГВФО.

В процесі здійснення статутної діяльності та реалізації громадського контролю за процесом виведення неплатоспроможного Банку з ринку, представниками ГО «НБУ» було виявлено грубе порушення конституційних прав вкладників та кредиторів банку, обсяг зобов'язань перед якими перевищує 200 (двісті) тисяч гривень.

Представникам ГО «НБУ» стало відомо, що Постанови Правління Національного банку України №101/БТ від 12 лютого 2015 року та 367/БТ від 10 червня 2015 року про надання стабілізаційного кредиту для підтримки ліквідності АТ «Банк «Фінанси та Кредит» в сумі 700 млн. грн. строком до двох років та 750 млн. грн.. строком до двох років відповідно (надалі – Постанови), було встановлено обмеження щодо діяльності Банку, які

полягали у використанні отриманих коштів виключно для виконання своїх зобов'язань перед фізичними особами, обсяг зобов'язань перед якими не перевищує 200 тис. грн. в еквіваленті на одну фізичну особу.

Згідно з глосарієм банківської термінології, розміщеним на офіційному веб-сайті Національного банку України, ліквідність банку – це його спроможність забезпечувати своєчасне виконання своїх грошових зобов'язань завдяки збалансованості між строками та сумами погашення розміщених активів і строками та сумами виконання зобов'язань, а також строками та сумами інших джерел і напрямів використання коштів.

Тобто, Національний банк України, надавши Банку стабілізаційні кредити на своєчасне виконання Банком своїх грошових зобов'язань, обмежив діяльність Банку в частині виконання зобов'язань перед фізичними особами, обсяг зобов'язань перед якими перевищує 200,0 тис. грн.

Крім того, згідно п.1.7. Положення про надання Національним банком України стабілізаційних кредитів банкам України, затвердженого Постановою правління Національного банку України від 13.07.2010 за №327 у редакціях від 07.02.2015 та 17.04.2015, які діяли на момент надання стабілізаційних кредитів для підтримки ліквідності АТ «Банк «Фінанси та кредит», Національний банк з метою обмеження ризику ліквідності банку під час надання стабілізаційного кредиту чи зміни умов кредитного договору встановлює обмеження та вимоги щодо його діяльності, які мають бути передбачені в кредитному договорі.

Однак, у переліку обмежень та вимог щодо діяльності Банку взагалі відсутні обмеження щодо використання отриманих коштів для виконання зобов'язань перед фізичними особами незалежно від обсягу зобов'язань, що свідчить про зловживання посадовими особами Національного банку України – Правлінням Національного банку України своїм службовим становищем, що завдало істотної шкоди охоронюваним законом правам, свободам та інтересам вкладникам та кредиторам Банку, котрі не мали можливості користуватись власними коштами, розміщеними на вкладних

банківських рахунках (депозитах) у 2014-2015 рр. на підставі дискримінаційних положень, викладених в Постановах.

Тобто, зі звернення ГО «НБУ» випливає, що Національний банк України, як особливий центральний орган державного управління, юридичний статус, завдання, функції, повноваження і принципи організації якого визначаються Конституцією України, порушив фундаментальний конституційно-правовий принцип рівності всіх перед законом, надавши привілеї фізичними особами обсяг зобов'язань перед якими не перевищує 200,0 тис. грн. в еквіваленті на одну фізичну особу та обмеживши права вкладників, обсяг зобов'язань перед якими перевищує 200 тисяч гривень.

Враховуючи те, що я, як народний депутат України, є Головою підкомітету з питань взаємодії з громадянським суспільством Комітету Верховної Ради України з питань запобігання і протидії корупції та зважаючи на обов'язок дбати про благо України і добробут Українського народу, захищати інтереси виборців та держави, я зобов'язаний Конституцією України та Законом України «Про статус народного депутата України» здійснити конституційну функцію парламентського контролю Верховної Ради України, зокрема, шляхом направлення відповідного депутатського запиту до Національного банку України.

Відповідно до частини четвертої статті 76 Конституції України повноваження народних депутатів України визначаються Конституцією та законами України, зокрема Законом України «Про статус народного депутата України». Одним із повноважень є право на запит, встановлене частиною першою статті 86 Конституції України.

За змістом цієї конституційної норми, народний депутат України має право на сесії Верховної Ради України звернутися із запитом до органів Верховної Ради України, до Кабінету Міністрів України, до керівників інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування, до керівників підприємств, установ і організацій, розташованих на території України, незалежно від їх підпорядкування і форм власності, дати офіційну відповідь

з питань, віднесених до їх компетенції. Отже, право на запит є непорушним конституційним правом народного депутата України.

Слід зауважити, що у частині першій статті 86 Конституції України не має обмежень щодо кола питань, вирішення яких народний депутат України може ініціювати у своєму запиті. Єдиною вимогою є пов'язаність змісту запиту з компетенцією адресата.

Порядок розгляду запиту народного депутата України регламентує Конституція України та стаття 15 Закону України «Про статус народного депутата України». Зокрема, згідно з частиною другою статті 86 Конституції України, керівники органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій, повинні розглянути запит народного депутата України і повідомити його про результати розгляду.

Наголошую на тому, що мені, як народному депутату України, частиною першою статті 17 Закону України «Про статус народного депутата України» надано право у відносинах з посадовими особами та державними органами, захищати інтереси України та її громадян та одержувати інформацію з питань, пов'язаних зі здійсненням мною моїх депутатських повноважень від державних органів, органів місцевого самоврядування та посадових осіб. Також, підкреслюю, що дана стаття покладає обов'язок на органи державної влади, органи місцевого самоврядування та їх посадових осіб, обов'язок надати народному депутату запитувану інформацію в порядку та у строки, визначені Законом.

Важливо зазначити, що відповідно до приписів статті 19 Закону України «Про статус народного депутата України» **народний депутат має право знайомитися з будь-якою конфіденційною та таємною інформацією з питань депутатської діяльності.** Отже, з вищевказаних положень випливає, що дане право є не моїм особистим привілеєм, а практичним механізмом для ефективного здійснення мною повноважень та обов'язків, покладених на мене Конституцією України та законами України.

Крім того, Конституційний Суд України у своєму Рішенні N-5рп/2003 від 5 березня 2003 року, дійшов до висновку, народний депутат України може звернутись до Голови Національного банку України із запитом про надання інформації, що становить банківську таємницю. Запит зобов'язаний розглянути Голова Національного банку України, та офіційно повідомити народного депутата про результати розгляду. Таким чином, можна стверджувати, що право на звернення народного депутата із запитом до відповідних адресатів, та право на отримання відповіді на депутатський запит гарантується статтею 86 Конституції України.

Пунктом 1, частини першої статті 24 Закону України «Про статус народного депутата України» встановлено, що народний депутат України зобов'язаний дбати про благо України та Українського народу, захищати інтереси виборців та держави.

Стаття 26 Закону України «Про статус народного депутата України» встановлює непорушність повноважень народного депутата, що полягає, з поміж іншого, у тому, що ніхто не має право обмежувати повноваження народного депутата, крім випадків, передбачених Конституцією України і законами України.

Відповідно до приписів статті 36 Закону України «Про статус народного депутата України», за невиконання законних вимог народного депутата або створення перешкод у його роботі, а так само у разі відмови або ухилення посадових осіб органів державної влади, а також посадових осіб підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності і підпорядкування від своєчасного надання на вимогу народного депутата необхідної інформації та документації або подання завідомо недостовірної інформації зазначені посадові особи несуть адміністративну, кримінальну відповідальність, встановлену законом.

Враховуючи вищевикладене, зважаючи на наявність обґрунтованої інформації від громадян, що міститься у зверненні від ГО «НБУ», яка прямо вказує на факти, що свідчать про ймовірність грубого порушення

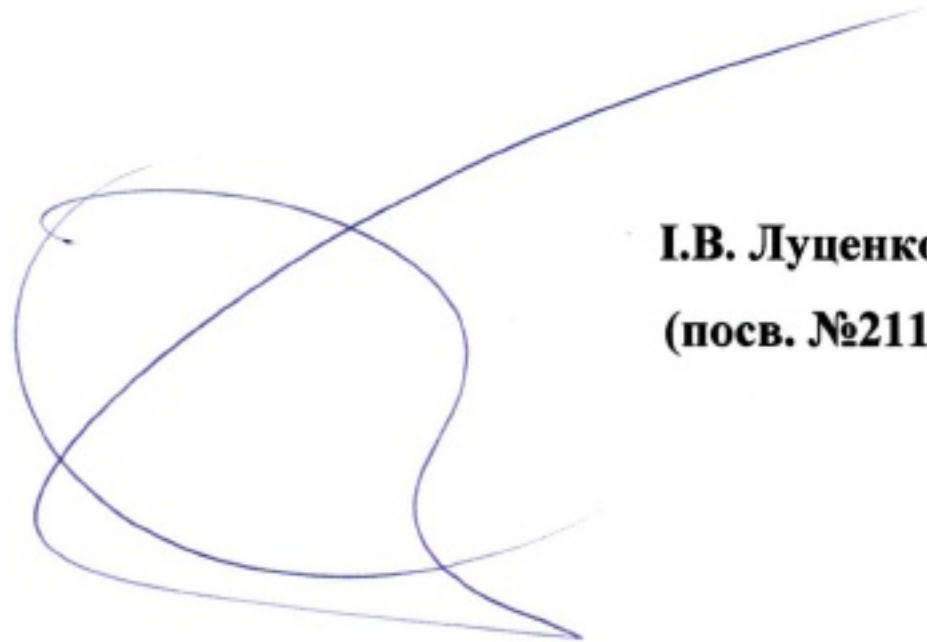

фундаментальних конституційних принципів рівності усіх перед Законом, та, відповідно, протиправне обмеження конституційних прав вкладників та кредиторів банку, з боку посадових осіб Національного банку України, керуючись ст. 15 Закону України «Про статус народного депутата України»,

В И М А Г А Ю

невідкладно надати мені належним чином завірену копію постанови Правління Національного банку України №101/БТ від 12 лютого 2015 року та належним чином завірену копію постанови Правління Національного банку України №367/БТ від 10 червня 2015 року про надання стабілізаційного кредиту для підтримки ліквідності ПАТ «Банк «Фінанси та Кредит» в сумі 700 млн. грн. строком до двох років, та 750 млн. грн. строком до двох років відповідно або надати можливість для ознайомлення з вищевказаними постановами у відповідності до вимог Закону України «Про статус народного депутата».

**З повагою,
народний депутат України**

**І.В. Луценко
(посв. №211)**